

ostmisse ja mu kauba pärast ollid kolle-
kogaunud, ei sanud mitte enam kui kah-
heksa topi wina müdud, ja neid ollid kuus
topi, mis ärrajodi, ja kaks olli tarwis ol-
nud, hooste jalgo auduma. Nende kae to-
pide asemel, mis sel korral ollid ärrajodud,
said wannaste lada aial paar tuhhat topi
müdud.

Se auwäert holas mees, Matthew
nimmi, olli mitto korda pitketi ja poigeti
Irlandi maad läbbi käinud; olli tihti ladade
peäl ja seäl kohhal jures olnud, kus mattuf-
sed, warrud ehk pulmad peti, et saaks rah-
wast nende elloaiamise polest parremine
tähhele panna; sest et nisuggused jodo aiad
siit sadik ollid rahwast keige hullemä möl-
lamisse ja lakkumisse peäle saatnud. Kui
sure rõmoga panni mees nüüd immeks, et
mitte ühtainustki ei leitud, kes olleks omma
tootusse sanna wina-mahajätmisse pärast
walleks teinud. Sedä wimast Pead ehk
langet keelt ei olnud kustgilt nähha egga

kuulda. Warrud ja pulmad peti selle
käest, kes joukas mees, sel wiisil, et meeste-
rahwale woõraсте hulgast head õllud ja
marja-wina kannis parrajaste pakkuti,
naesterahwale enamiste möddo. Et nored
siis ka tantsumisses rõmustellesid, egga sedä
da ei arwatud mitte pattuks, kui agga üt-
tegi pahha küssendamist, ühtegi wallatust
ehk muud pattused tembud ei olnud kuulda
egga nähha. Mattufsed said üsna wailsel
kõmbel petud.

Se asji, mis tõeste sai süddant kõrgek-
tõsta, se juhtus siis isseärranes, kui Mat-
thew omma tee-reisi peäl ükhe liina ehk
küllasse tuli. Keif rahwas ehhitasid en-
nast siis kirriko-riettega, keif koiad ja ulit-
sad said pühkitud, ja peneks raiutud kuse
okse peäle wiisatud. Kui mees olli liina
wärrawale sanud, siis kirriko torni peält
passunaid aeti. Hulf rahwast, üllemaid ja
allamad, wõtsid tedda wasto, tedda terre-
tada. Wärrawast lautasid nored rahwas